Lieta Nr.142179211
1-0971-12/22

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĪGAS TIESU NAMS

S P R I E D U M S

LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Rīgā, 2012.gada 1.novembrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:

tiesnese Lauma Paegļkalna,

piedaloties sūdzības iesniedzējam *A.H. (A.H.)*, viņa aizstāvēm *I.K.* un *D.M.*,

Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes pārstāvim *A.B.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pēc *A.H.*, personas kods */personas kods/*, sūdzības par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2011.gada 22.marta lēmumu Nr.1408 (administratīvā pārkāpuma protokols PA 849634),

Aprakstošā daļa

[1] 2010.gada 5.novembrī Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona jaunākais inspektors sastādīja ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolu Nr.EZ090397 par to, ka 2010.gada 5.novembrī plkst.20.39 Prūšu ielā iepretim namam Nr.22/2, Rīgā, notika ceļu satiksmes negadījums starp automobili *Jeep Grand Cherokee*, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, kuru vadīja nenoskaidrots vadītājs, un stāvēšanai novietotu automobili *Dodge Caravan*, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas*

numurs/, vadītājs (īpašnieks) *I.P*. Pēc ceļu satiksmes negadījuma nenoskaidrotais automobiļa *Jeep Grand Cherokee* vadītājs atstāja negadījuma vietu, pārkāpjot likumā noteikto kārtību.

Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Meklēšanas nodaļas inspektors 2010.gada 22.novembrī sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu PA 849634 par to, ka 2010.gada 5.novembrī plkst. 20.39 (izsaukums) *A.H.* (turpmāk – sūdzības iesniedzējs) vadīja transportlīdzekli *Jeep Grand Cherokee*, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, Rīgā, pa Prūšu ielu un pie nama Nr.22/2 uzbrauca stāvošam transportlīdzeklim *Dodge Caravan*, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*. Vadītājs ceļu satiksmes negadījuma vietu atstāja, pārkāpjot likumā noteikto kārtību.

Izskatot administratīvās pārkāpuma lietas materiālus, Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Administratīvās nodaļas galvenais inspektors 2011.gada 25.janvārī pieņēma lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā.

Lēmumā konstatēts, ka sūdzības iesniedzējs ir izdarījis Latvijas Republikas Ministru kabineta noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – Ceļu satiksmes noteikumi) 51., 52. un 113.punkta pārkāpumu. Atbildība par šiem pārkāpumiem paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{16}panta piektajā daļā un 149.^{4}panta četrpadsmitajā daļā. Sūdzības iesniedzējam uzlikts naudas sods Ls 50 apmērā.

Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2011.gada 22.marta lēmumu Nr.1408 (turpmāk – Lēmums) zemākās amatpersonas lēmums atstāts negrozīts.

Lēmums pamatots ar šādiem apsvērumiem.

[1.1] Sūdzības iesniedzējs, sākotnēji sniedzot paskaidrojumu, norādījis, ka, iespējams, 2010.gada 5.novembra vakarā vadījis automobili *Jeep Grand Cherokee* un, braucot garām kaimiņa automobilim *Dodge Caravan*, kārtējo reizi nostrādāja drošības signalizācija.

[1.2] Ņemot vērā, ka uz automobiļa *Dodge Caravan* virsbūves labo priekšējo durvju bojājumu vietā (uz durvju uzlikas) ir divslāņu (tumši zilas metāliskas krāsas bezkrāsainas laks) pārklājuma daļiņas, kurām ir kopēja grupas piederība ar automobiļa *Jeep Grand Cherokee* labo priekšējo durvju uzlikas pārklājuma virsējiem diviem slāņiem, nevar izslēgt, ka minēto transportlīdzekļu starpā bijusi sadursme.

[1.3] Arī *I.P.* un *O.P.*, atrodoties savā dzīves vietā, dzirdējuši notikušo ceļu satiksmes negadījumu, pēc kā redzējuši gar stāvošu automobili *Dodge Caravan* garām

braucošu automobili *Jeep Grand Cherokee*, kura vadītājs, pēc automobiļa novietošanas stāvēšanai ejot prom, runājis angļu valodā.

[1.4] Valsts policija nerod citu saprātīgu izskaidrojumu, kā abu transportlīdzekļu savstarpēju kontaktu, jo pretējā gadījumā, kā *I.P.* varēja norādīt tieši uz automobili *Jeep Grand Cherokee*, kura vadītājs runājis angļu valodā, un kur uz stāvēšanai novietota automobiļa *Dodge Caravan* durvju uzlikas tiek konstatētas divslāņu pārklājuma daļiņas, kurām ir kopēja grupas piederība ar automobiļa *Jeep Grand Cherokee* durvju uzlikas pārklājuma virsējiem diviem slāņiem.

[2] Sūdzības iesniedzējs tiesā iesniegtajā sūdzībā un tiesas sēdē sniegtajos paskaidrojumos savu vainu izdarītajā pārkāpumā neatzīst un lūdz atcelt viņam piemēroto sodu, norādot šādus apsvērumus.

[2.1] Nav ievērots LAPK 237.pantā noteiktais administratīvās lietvedības uzdevumus – vispusīgi, pilnīgi un objektīvi noskaidrot lietas faktiskos apstākļus.

[2.2] Iestāde nav nopratinājusi sūdzības iesniedzēja norādītos lieciniekus, jo viņi nav aculiecinieki, savukārt ir *I.P.* un *O.P.* paskaidrojumi netika apšaubīti.

[2.3] Iestāde nav ņēmusi vērā, ka *I.P.* paskaidrojumi attiecībā uz ceļu satiksmes negadījuma laiku ir pretrunā ar izsaukuma uz ceļu satiksmes negadījumu laiku.

[2.4] *I.P.* paskaidrojumi nav objektīvi un patiesi. Eksperts nekonstatēja iestādes konstatētās krāsu paliekas uz sūdzības iesniedzēja transportlīdzekļa, savukārt uz *I.P.* transportlīdzekļa eksperts konstatēja nevis sūdzības iesniedzēja transportlīdzekļa krāsu paliekas, bet bezkrāsainas lakas un tumši zilas metāliskas krāsas pārklājuma daļiņas, kurām ir kopēja grupas piederība ar sūdzības iesniedzēja transportlīdzekļa pārklājuma virsējiem diviem slāņiem. Turklāt uz *I.P.* transportlīdzekļa eksperts konstatēja arī pelēkus uzslāņojumus un baltas un violetas krāsas uzslāņojumus, kas atšķiras no sūdzības iesniedzēja transportlīdzekļa pārklājuma materiāliem. Tātad pārējie *I.P.* transportlīdzekļa virsbūves labā sāna bojājuma vietās atrastie uzslāņojumi atšķiras pēc krāsas no sūdzības iesniedzēja transportlīdzekļa labā sāna pārklājuma.

Apgalvojumi, pieņēmumi, ka sūdzības iesniedzējs ir nomazgājis krāsas paliekas, neiztur kritiku, jo viņš nezinātu ko mazgāt. Turklāt eksperts konstatējis, ka ir citas pārklājuma daļiņas. Visas, izņemot *I.P.* transportlīdzekļa pārklājuma daļiņas.

[2.5] Tāpat *O.P.* paskaidrojumā neko nenorāda par drošības signalizācijas skaņām, kas dod pamatu apšaubīt *O.P.* sniegto paskaidrojumu. Turklāt *O.P.* dzīvoklis atrodas pašā mājas galā trešajā stāvā, un logs, pa kuru viņa varēja kaut ko redzēt, ir virtuves logs. Attālums līdz abu automašīnu stāvvietai ir liels, virtuvē diez vai valdīja pilnīgs klusums, un aukstā novembra vakarā logs bija plaši atvērts. Kā redzams no ekspertīzes materiāliem, vienīgā iespējamā sadursme varēja notikt ar *I.P.* automašīnas

durvju uzliku, kas ir no polimērmateriāla. Līdz ar to skaļš dzelzs priekšmetu sadursmes troksnis, kas būtu skaļāks par dīzeļdegvielas motora rūkoņu, nevarēja rasties.

[2.6] Lietas materiāliem netika pievienots sūdzības iesniedzēja transportlīdzekļa apskates protokols, nav veikta transportlīdzekļu bojājumu augstuma izpēte un salīdzināšana. Turklāt iestāde nav ņēmusi vērā apdrošinātāju ekspertu viedokli, ka nesakrīt transportlīdzekļu bojājumu augstumi un raksturi.

[3] Rakstveida paskaidrojumos Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvalde norāda, ka sūdzību neatzīst, pamatojoties uz Lēmumā minētajiem apsvērumiem. Papildus tiesas sēdē iestādes pārstāvis norādīja, ka ir gadījumi, kad paliek no viena transportlīdzekļa uzslāņojumi uz otra, bet ir arī gadījumi, kad pēc kontakta uzslāņojums uz automobiļa nepaliek. Šajā gadījumā tika konstatēts uzslāņojums, kas pēc piederības sakrīt. Eksperts nevar viennozīmīgi apgalvot, ka uzslāņojumi pieder sūdzības iesniedzēja transportlīdzeklim, jo rūpnieciskā izlaiduma transportlīdzekļiem ir vienāds krāsojums.

Motīvu daļa

[4] Lēmumā konstatēts, ka sūdzības iesniedzējs izdarījis Ceļu satiksmes noteikumu 51., 52. un 113.punkta pārkāpumu, par ko atbildība paredzēta LAPK 149.^{16}panta piektajā daļā un 149.^{4}panta četrpadsmitajā daļā.

Ceļu satiksmes noteikumu 113.punkts noteic, ka transportlīdzekļa vadītājam jāsamazina braukšanas ātrums vai pilnīgi jāaptur transportlīdzeklis, vai, neradot bīstamību citiem ceļu satiksmes dalībniekiem, šķērslis jāapbrauc, ja izveidojas ceļu satiksmei bīstami šķēršļi vai citas briesmas, kuras transportlīdzekļa vadītājs spēj pamanīt.

Savukārt Ceļu satiksmes noteikumu 51. un 52.punkts noteic transportlīdzekļu vadītāja rīcību ceļu satiksmes negadījumā.

Proti, saskaņā ar noteikumu 51.punktu, ja ceļu satiksmes negadījumā nav cietuši cilvēki, nav nodarīti bojājumi trešās personas mantai, kā arī transportlīdzekļiem nav radušies bojājumi, kuru dēļ tie nevar vai tiem aizliegts braukt, transportlīdzekļa vadītājs nekavējoties apstājas un paliek negadījuma vietā, iededz avārijas gaismas signalizāciju un uzstāda avārijas zīmi, bet, ja tas nav iespējams, citādā veidā brīdina pārējos ceļu satiksmes dalībniekus par ceļu satiksmes negadījumu un vienojas ar otra ceļu satiksmes negadījumā iesaistītā transportlīdzekļa vadītāju par visiem būtiskajiem negadījuma apstākļiem, aizpilda saskaņoto paziņojumu un, neziņojot policijai par negadījumu, atstāj negadījuma vietu.

Savukārt, ja transportlīdzekļu vadītāji nespēj vienoties par visiem būtiskajiem negadījuma apstākļiem un aizpildīt saskaņoto paziņojumu, transportlīdzekļu vadītāji

atbilstoši noteikumu 52.punktam (..) par ceļu satiksmes negadījumu paziņo policijai un, ja nepieciešams, glābšanas dienestam un tālāk rīkojas pēc to norādījumiem.

Attiecīgi par ceļu satiksmes negadījuma vietas atstāšanu pēc ceļu satiksmes negadījuma, pārkāpjot noteikto kārtību, transportlīdzekļa vadītājam atbilstoši LAPK 149.[16]panta piektajai daļai uzliek naudas sodu no piecdesmit līdz piecsimt latiem un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz laiku no trim mēnešiem līdz diviem gadiem vai bez transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanas.

Savukārt par citu šajā kodeksā neminētu ceļu satiksmes noteikumu pārkāpšanu saskaņā ar LAPK 149.[4]panta četrpadsmito daļu izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam piecu latu apmērā.

Tātad, lai atzītu, ka sūdzības iesniedzējs ir izdarījis Lēmumā minētos pārkāpumus, jākonstatē, ka sūdzības iesniedzējs:

1) viņa vadītajam transportlīdzeklim priekšā esošo šķērsli (citu transportlīdzekli) nav apbraucis tā, lai neradītu bīstamību šim transportlīdzeklim,

2) atstājis notikuma vietu pretēji tiesību normās noteiktajam.

Lai konstatētu sūdzības iesniedzēja vainu izdarītajā pārkāpumā, tiesai tostarp jānoskaidro, vai otrs ceļu satiksmes negadījumā iesaistītais transportlīdzeklis (kas nodarīja transportlīdzeklim *Dodge Caravan* konstatētos bojājumus) bija sūdzības iesniedzēja vadītais *Jeep Grand Cherokee*.

Citiem vārdiem, tiesai jāpārbauda, vai sūdzības iesniedzējs pamatoti saukts pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.[16]panta piektās daļas un LAPK 149.[4]panta četrpadsmitās daļas.

[5] Administratīvā pārkāpuma lietā ir konstatēts, ka sūdzības iesniedzējs ir uzbraucis stāvēšanai novietotam *I.P.* transportlīdzeklim 2010.gada 5.novembrī, ko iestādes ieskatā apstiprina ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokols, fotogrāfijas, Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona inspektora ziņojums, *O.P.* paskaidrojumi, krāsu un polimēru ekspertīzes atzinums, kā arī *I.P.* paskaidrojumi.

Tiesa, pārbaudot lietā iegūtos pierādījumus, atzīst, ka lietā nav pierādīta sūdzības iesniedzēja vaina viņam inkriminēto pārkāpumu izdarīšanā.

[6] Lietā iegūtajā ekspertes atzinumā ir norādīts, ka uz transportlīdzekļa *Dodge Caravan* labo priekšējo durvju bojājuma vietas ir divslāņu pārklājuma daļiņu uzslāņojumi, kuru krāsa ir vienāda ar transportlīdzekļa *Jeep Grand Cherokee* pārklājuma virsējo divu slāņu krāsu. Turklāt divslāņu pārklājuma daļiņu uzslāņojumi uz transportlīdzekļa *Dodge Caravan* labo priekšējo durvju bojājuma vietas un transportlīdzekļa *Jeep Grand Cherokee* priekšējo durvju uzlikas lakas un krāsas

pārklājuma virsējie divi slāņi ir attiecīgi vienādi pēc sastāva. Savukārt – uz transportlīdzekļa *Dodge Caravan* labo priekšējo durvju bojājuma vietas un transportlīdzekļa *Jeep Grand Cherokee* priekšējā atdures stieņa labā stūra un priekšējā spārna (arkas daļā) – pārklājumi atšķiras pēc sastāva. Tāpat pārējie uz transportlīdzekļa *Dodge Caravan* virsbūves labā sāna bojājuma vietās atrastie uzslāņojumi (pelēkie, baltie un violetie metāliskie) atšķiras pēc krāsas no transportlīdzekļa *Jeep Grand Cherokee* labā sāna pārklājuma materiāliem un atpakaļspoguļa materiāla.

Vienlaikus ir konstatēts, ka uz transportlīdzekļa *Jeep Grand Cherokee* labās puses atpakaļskata spoguļa ir baltas krāsas uzslāņojumi, kuru krāsa ir vienāda ar transportlīdzekļa *Dodge Caravan* pārklājuma otrā slāņa (krāsas slāņa) krāsu. Taču minētie baltās krāsas uzslāņojumi uz transportlīdzekļa *Jeep Grand Cherokee* labās puses atpakaļskata spoguļa un transportlīdzekļa *Dodge Caravan* labās puses pārklājuma otrie – baltās krāsas slāņi – atšķiras pēc sastāva. Turklāt pārējie uz transportlīdzekļa *Jeep Grand Cherokee* virsbūves labā sāna bojājuma vietās atrastie uzslāņojumi (brūnganīgi melnie polimērmateriāla un pelēkie metāliskie) atšķiras pēc krāsas no transportlīdzekļa *Dodge Caravan* labā sāna pārkājuma materiāliem un durvju rokturu polimērmateriāla.

Ņemot vērā konstatēto, eksperte secinājusi, ka uz transportlīdzekļa *Dodge Caravan* virsbūves labo priekšējo durvju bojājuma vietā (uz durvju uzlikas) ir divslāņu (tumši zilas metāliskas krāsas un bezkrāsainas lakas) pārklājuma daļiņas, kurām ir kopēja grupas piederība ar transportlīdzekļa *Jeep Grand Cherokee* labo priekšējo durvju uzlikas pārklājuma virsējiem diviem slāņiem. Tāpat eksperte secinājusi, ka uz transportlīdzekļa *Jeep Grand Cherokee* labās puses bojājuma vietām nav uzslāņojumu, kuriem ir kopēja grupas piederība ar transportlīdzekļa *Dodge Caravan* labā sāna detaļu pārklājuma materiāliem vai polimērmateriāliem. Tādējādi eksperte ir atzinusi, ka nevar izslēgt, ka abu minēto transportlīdzekļu starpā ir bijusi sadursme.

Pārbaudot ekspertīzes atzinumā ietverto vērtējuma skalu, atzīstams, ka secinājums „nevar izslēgt" ar minimālu noteiktību apstiprina iespējamās sadursmes starp ekspertīzē pārbaudītajiem transportlīdzekļiem varbūtību.

Tādējādi šādas ekspertīze rezultātā iegūtās ziņas par ceļu sadursmes faktiem pašas par sevi nav pietiekamas, lai atzītu, ka ceļu satiksmes negadījuma izraisītājs bija sūdzības iesniedzējs. Citiem vārdiem, lietā nav tiešu pierādījumu konstatētajam, ka uz *I.P.* transportlīdzekļa ir tieši sūdzības iesniedzēja transportlīdzekļa krāsas paliekas. Savukārt secinājums, ka uz *I.P.* transportlīdzekļa ir konstatētas sūdzības iesniedzēja transportlīdzekļa pārklājumam atbilstīgas krāsas paliekas, nepierāda, ka sadursmes izraisītājs bijis tieši sūdzības iesniedzējs.

[7] Ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolā ir norādīts, ka sūdzības iesniedzēja transportlīdzeklis, veicot atpakaļgaitas manevru, uzbrauca stāvēšanai novietotajam *I.P.* transportlīdzeklim, tādējādi nodarot tam bojājumus. Pēc negadījuma

transportlīdzekļa vadītājs atstājis ceļu satiksmes negadījuma vietu noteiktajā kārtībā neziņot par to policijai. Taču notikušais tika fiksēts, tikai pamatojoties uz *I.P.* paskaidrojumiem, kas ir ieinteresētā persona. Objektīvi no minētā izriet tikai fakts, ka gan *I.P.* transportlīdzekļa, gan sūdzības iesniedzēja transportlīdzekļa bojājumiem ir jābūt transportlīdzekļu labajā pusē, kas arī ticis konstatēts, nevis tas, ka sadursme ir notikusi tieši starp Lēmumā norādītajiem transportlīdzekļiem.

Faktu, ka sadursmē ir bijis iesaistīts arī sūdzības iesniedzēja transportlīdzeklis, neapstiprina arī Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona inspektora *R.L.* ziņojums un tiesas sēdē sniegtās liecības. Ziņojumā gan ir norādīts, ka 2010.gada 5.novembrī, apskatot abus transportlīdzekļus, tika konstatēti bojājumi, kuru raksturs, atrašanās vieta un krāsu paliekas tieši liecināja par kontaktu abu transportlīdzekļu starpā. Taču šo apgalvojumu neapstiprināja eksperta atzinums. Turklāt attiecībā uz bojājumu atrašanās vietu un raksturu ekspertīze netika veikta, savukārt no lietā esošā ekspertīzes atzinuma nepārprotami izriet fakts, ka *I.P.* transportlīdzeklim tika konstatēti dažādi uzslāņojumi, tostarp sūdzības iesniedzēja transportlīdzekļa krāsu grupai piederīgi, vienlaikus neizslēdzot, ka bojājumus varēja nodarīt arī citi objekti. Tāpat jāņem vērā, ka ekspertīzē arī sūdzības iesniedzēja transportlīdzeklim tika konstatēti vairāki bojājumi, kuri radušies kontaktu rezultātā ar citiem objektiem. Līdz ar to ir apšaubāms fakts, ka kontakta starp *I.P.* un sūdzības iesniedzēja transportlīdzekļiem rezultātā uz sūdzības iesniedzēja transportlīdzekļa netiktu konstatētas arī *I.P.* transportlīdzekļa pārklājuma sastāvam atbilstošas krāsu vai citu materiālu nospiedumu paliekas.

Tāpat tiesa kritiski vērtē *O.P.* paskaidrojumus. Tiesa apšauba, ka Lēmumā norādītajos apstākļos (ņemot vērā, ka ceļu satiksmes negadījums notika ar stāvēšanai novietotu transportlīdzekli, un ievērojot transportlīdzekļa, kurš veic atpakaļgaitas manevru, lai novietotu automašīnu stāvēšanai, ātrumu, kā arī iespējamo sadursmes rezultātā radušos bojājumu apmēru) varēja raksties tāds troksnis, kas pievērstu viņas uzmanību. Turklāt, ja *O.P.* būtu dzirdējusi sadursmes troksni, tad viņa būtu dzirdējusi arī *I.P.* transportlīdzekļa signalizācijas skaņu. Faktu, ka sadursmes rezultātā atskanēja viņa automašīnas signalizācija, paskaidrojumos un arī tiesas sēdē apliecināja pats *I.P.*. Tāpat tiesa ņem vērā, ka *O.P.* paskaidrojumā nav sniegti nekādi citi izvērsti paskaidrojumi par notikušo. Tiesa atzīst par maz ticamu, ka persona, kas ir bijusi notikuma aculieciniece, paskaidrojumā par notikušo nebūtu aprakstījusi visus pašas konstatētos notikumus. Vēl jo vairāk ņemot vērā apstākli, ka paskaidrojumi tika sniegti tās pašas dienas vakarā (plkst. 21.40), tātad neilgu laiku pēc notikušā. Līdz ar to tiesas ieskatā *O.P.* paskaidrojums nav pietiekami izvērsts un nesatur tādas ziņas par notikušā faktiem, lai tiesai būtu pamats nepārprotami atzīt, ka sadursmi bija izraisījis sūdzības iesniedzējs.

Tā kā lietā par pierādījumiem sūdzības iesniedzēja vainai kalpo tikai divu aculiecinieku – pašas ieinteresētās personas *I.P.* paskaidrojumi un *O.P.* paskaidrojumi,

kurus tiesa atzinusi par kritiski vērtējamiem, tiesai nav pamata uzskatīt, ka tie būtu atzīstami par pietiekamu pierādījumu sūdzības iesniedzēja atzīšanai par vainīgu izskatāmo pārkāpumu izdarīšanā.

[8] Ievērojot administratīvā pārkāpuma raksturu un sankcijas atbilstību krimināls odam, administratīvo pārkāpumu lietu izskatīšanā jāvadās no principa, ka personu nevar atzīt par vainīgu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un sodīt par pārkāpumu, kamēr personas vaina nav pierādīta likumā norādītajā kārtībā. No kā izriet, ka jebkuras saprātīgas šaubas, kuras nav iespējams novērst, ir jāvērtē par labu iespējamajam pārkāpējam.

Konkrētajā lietā tiesai ir pamats atzīt, ka iestāde sūdzības iesniedzēja vainu konkrētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā nav pierādījusi. Tiesa, arī vērtējot visus lietā iegūtos pierādījumus kopsakarā (tostarp pārkāpuma protokolu, ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolu, policijas inspektora dienesta ziņojumu, ekspertes atzinumu, personu paskaidrojumus un lietā iegūtās liecības) atzīst, ka lietā nav pietiekamu pierādījumu, kas apstiprinātu to, ka sūdzības iesniedzēja rīcības rezultātā ar viņa vadīto transportlīdzekli tika nodarīti *I.P.* transportlīdzeklim konstatētie bojājumi. Attiecīgi tā kā tiesa nekonstatēja sūdzības iesniedzēja vainu ceļu satiksmes negadījuma (divu transportlīdzekļu sadursmes) izraisīšanā, atzīstams, ka nav pamata atzīt, ka pieteicējs būtu izdarījis pārkāpumu, neziņojot policijai par negadījumu un atstājot ceļu satiksmes negadījuma vietu.

Tādējādi, ņemot vērā spriedumā konstatēto un ievērojot, ka tieši iestādes pienākums ir pierādīt personas vainu administratīvā pārkāpuma lietā, tiesa atzīst, ka lietā nav pierādīts, ka sūdzības iesniedzējs būtu izdarījis administratīvos pārkāpumus, par ko atbildība paredzēta LAPK 149.^{16}panta piektajā daļā un 149.^{4}panta četrpadsmitajā daļā.

[9] Saskaņā ar LAPK 272.pantu institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Savukārt LAPK 239.pantā norādīti apstākļi, kas nepieļauj lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā. Atbilstoši minētā panta 1.punktam lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, ja lietā nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva. Viena no administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmēm – ir administratīvā pārkāpuma subjekts jeb persona, kas izdarījusi administratīvo pārkāpumu.

Ņemot vērā spriedumā konstatēto, tiesa atzīst, ka iestāde, pieņemot Lēmumu, nav noskaidrojusi īstā pārkāpēja personību un par vainīgu nepamatoti atzinusi sūdzības iesniedzēju. Līdz ar to administratīvajā lietā kļūdaini noteikta pie administratīvās atbildības saucamā persona.

Savukārt nepareizi identificēts administratīvā pārkāpuma subjekts ir patstāvīgs šķērslis administratīvās pārkāpuma lietvedības uzsākšanai un secīgai personas saukšanai pie atbildības. Attiecīgi fakts, ka nav noskaidrota pareizā vainīgā persona, ir pamats Lēmuma atcelšanai un lietas izbeigšanai pret sūdzības iesniedzēju.

Pamatojoties uz minēto, tiesa atzīst, ka Lēmums ir atceļams un lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā ir izbeidzama.

Rezolutīvā daļa

pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12]panta otrās daļas 2.punktu un 289.[18]panta pirmo daļu,

nosprieda

atcelt Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2011.gada 22.marta lēmumu Nr.1408 (administratīvā pārkāpuma protokols PA 849634) par *A.H.* (*A.H.*), personas kods */personas kods/*, saukšanu pie administratīvās atbildības un izbeigt lietu.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā desmit darba dienu laikā no pilna nolēmuma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese (paraksts) L.Paegļkalna

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas tiesnese L.Paegļkalna
Rīgā, 2012.gada 1.novembrī